เรื่องเสร็จที่ ๑๔๖/๒๕๐๗

บันทึก

เรื่อง การออกใบรับรองแหล่งกำเนิดผ้าไหมไทยของคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าไหมไทย

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยหนังสือที่ สร.๐๕๐๓/๘๔๙๖ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๐๗ ความว่า กระทรวงอุตสาหกรรมได้แจ้งมาว่าสถานเอกอัครราชทูตอเมริกันประจำประเทศไทยใคร่ขอทราบว่า ในการที่คณะกรรมการส่งเสริมสินค้าไหมไทยออกใบรับรองให้แก่ผู้ผลิตสินค้าไหมไทยซึ่งจะส่งสินค้าของตนออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ว่าเป็นผ้าไหมไทยที่ทอด้วยมือในประเทศไทยนั้น ถ้าผู้ผลิตซึ่งมาขอใบรับรองนั้นให้การต่อคณะกรรมการฯ ไม่ตรงตามความเป็นจริง ผู้นั้นจะมีความผิดตามกฎหมายไทยบทใดหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๒) ได้ตรวจพิจารณาปัญหาเรื่องนี้แล้ว ในการที่จะวินิจฉัยว่าถ้าผู้ผลิตผ้าไหมไทยซึ่งมาขอใบรับรองแหล่งกำเนิดผ้าไหมไทยจากคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าไหมไทยนั้นให้การต่อคณะกรรมการฯ ไม่ตรงตามความเป็นจริง ผู้นั้นจะมีความผิดประการใดหรือไม่นั้น ในประการแรกจะต้องพิจารณาเสียก่อนว่าคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าไหมไทยนี้ เป็นเจ้าพนักงาน หรือไม่ ซึ่งถ้าเป็นเจ้าพนักงาน ผู้แจ้งเท็จอาจมีความผิดฐานแจ้งความเท็จตามประมวลกฎหมายอาญา สำหรับในเรื่องนี้จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏในเอกสารที่กระทรวงอุตสาหกรรมส่งไปประกอบการพิจารณาและจากคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมและผู้แทนกระทรวงเศรษฐการที่ไปร่วมประชุมด้วยได้ความว่าคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าไหมไทยในปัจจุบันนี้เป็นคณะกรรมการที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้นประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่ายด้วยกัน เช่น พ่อค้า เจ้าหน้าที่จากหน่วยราชการต่าง ๆ ฯลฯ เพื่อให้มีหน้าที่ช่วยเหลือทางราชการในด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมไหมไทยให้เป็นที่แพร่หลายทั่วไปทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศ หาได้มีบทกฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการฯ นี้มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในเรื่องนี้ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานแต่ประการใดไม่ หากแต่เป็นเพียงกลุ่มบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นเพื่อให้ช่วยเหลือราชการในด้านการส่งเสริมสินค้าผ้าไหมไทยเท่านั้น คณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่า คณะกรรมการส่งเสริมสินค้าไหมไทยตลอดจนกรรมการทั้งหลายของคณะกรรมการฯ นี้ไม่มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามความหมายที่ใช้อยู่ในประมวลกฎหมายอาญา ฉะนั้นการแจ้งความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการฯ หรือต่อกรรมการนี้ จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะเป็นความผิดฐานแจ้งความเท็จ

ส่งพร้อมกับหนังสือที่ สร.๐๙๐๓/๖๔๓๙ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๐๗

สำหรับบทกฎหมายอื่นนอกจากฐานแจ้งความเท็จดังกล่าวแล้วนี้ ก็ไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติในกฎหมายใดที่จะนำมาปรับเป็นความผิดในการที่ผู้ผลิตซึ่งมาขอใบรับรองให้การต่อคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าไหมไทยไม่ตรงกับความเป็นจริงเช่นนี้ได้

ข้อที่น่าจะพิจารณาต่อไปอีกก็คือว่า ถ้าผู้ผลิตสินค้าไหมไทยซึ่งแจ้งข้อความอันเป็นเท็จนั้นได้รับในรับรองดังกล่าวนี้ไปจากคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าไหมไทย แล้วนำใบรับรองนั้นไปใช้ในการขายสินค้าของตนในประเทศไทย โดยทำให้ผู้ซื้อหลงเชื่อว่าเป็นผ้าไหมไทยแท้ตามคำรับรองของคณะกรรมการฯ ซึ่งเป็นเท็จเช่นนี้ ผู้นั้นจะมีความผิดหรือไม่ คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าในกรณีที่ผู้ผลิตเป็นผู้ขายด้วยเช่นนี้ ก็ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๒๗๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา[๑]

(ลงชื่อ) หยุด แสงอุทัย
(นายหยุด แสงอุทัย)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ตุลาคม ๒๕๐๗

---

[๑] มาตรา ๒๗๑ ผู้ใดขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือปริมาณแห่งของนั้นอันเป็นเท็จ ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้